

9 oktober 2021

Naar aanleiding van een vraag over de wereldactualiteit op De Vrije Mare Dag, spreekt Marieke de Vrij de volgende dringende oproep uit.

Dringende oproep om wereldwijd saamhorigheid te creëren

1. Innerlijke verantwoordelijkheid nemen ontbreekt bij vele mensen.

Men heult wel de samenhang maar men verhoudt zich niet tot de samenhang van deelnemers in een maatschappij en tot een wereldwijd samenzijn vanuit innerlijk verantwoordelijkheidsbesef. In deze periode wordt dit buitengewoon uitvergroot aan onderwerpen waar de mens wat aan gelegen laat liggen, zoals: milieu, natuur, dierenwelzijn, menselijke verhoudingen, geopolitiek et cetera.

Veel is eraan gelegen om als eerste saamhorigheid te creëren én verdeeldheid niet te steunen. Polarisatie werkt immer verzet in de hand en wie polariseert creëert een steeds groter onevenwichtig beeld waar de samenhang vermeden wordt. Wie daarom in zichzelf, binnen de eigen gedachtenwerken, polariseert verscherpt als het ware de tegendelen. Men dient dus persoonlijke verantwoordelijkheid te betrachten. Men dient zich in het vijanddenken in te leven en men dient zichzelf serieus te nemen om polarisatie te vermijden.

Wie een evenwichtig voorbeeld scheidt werkt uiteindelijk toe naar wereldvrede. Echter wie anderen afwijst vanwege onbekendheid met wat de ander drijft, doet niet alleen zichzelf tekort daarin, maar ook de ander waarmee men onverbiddelijk samenhangt.

Met andere woorden: je kan in je denken scheiden maar je bent verbonden. Je kan je dus niet moedwillig scheiden van de samenhang.

Dit is het eerste punt. De bovenlaag. Ik ga nu schouwen naar wat er onderligt.

- 2. Wie verlies lijdt, op welke wijze dan ook, is te vaak gewoon het anderen aan te rekenen. Dat maakt dat men schuldigen zoekt voor de tekortkomingen die het eigen leven herbergt.**

Wie verlies lijdt – bijvoorbeeld van mogelijkheden, financiën, interacties et cetera – doet er wijs aan om aanvaarding het uitgangspunt te laten zijn. Aanvaarding van het verschil van hoe het eens was en hoe het zich nu toont. Wie het verschil respecteert nodigt in zichzelf buitengewone creativiteit uit vanuit het hart aangestuurd om samenhang te bewerkstelligen, want het hart is grenzeloos verbonden.

Dus wie - het is even zwart-wit, maar ik hoor echt het woord - **wie blijft mekkeren over dat wat eens was en zich nu niet toont, doet niet alleen zichzelf tekort maar vooral de samenhang die vanuit het hart versterkt dient te worden.**

Wie investeert in die samenhang, zal merken dat de verbinding versterkt wordt in plaats van verminderd wordt. Telepathische verbindingen en het gevoel van saamhorigheid doen andere vormen van contact creëren. Vormen die diepzinniger en bevoelder zijn, minder op uiterlijk voorkomen gebaseerd maar werkelijk op bezieling en verbroedering. Dát dient de saamhorigheid en de gemeenschappelijkheid van het staan in ongewone ervaringen.

Dan de laag hieronder.

- 3. De politiek wordt uitgemolken omdat men willens en wetens standpunten verkiest in plaats van overbrugging van verschillen, waardoor het beeld op politiek gericht aan deformatie lijdt.**

De basisprincipes van bezieling worden te vaak verlaten omdat niet dialoog maar discussie centraal staat. Niet alleen nationaal maar ook internationaal. Men wenst met prediken en met vooroordelen en beperkingen elkaar in te binden in plaats van dat men zoekende is naar evenwicht en saamhorigheidsgedrag.

De polarisatie is steeds grootschaliger gaande. Dat werkt zo ontmoedigend dat politici die vanuit hun hart gemotiveerd zijn uiteindelijk verzaken omdat ze het innerlijk niet meer goed volhouden. Wanneer er niet een bewuste oproep

telkens weer naar dialoog plaatsvindt, dan verzaakt de politiek het behoederschap.

Het behoederschap is breed. Dat gaat niet alleen over de mensengemeenschap, dat gaat ook over natuur en milieu, dat gaat over dierenwelzijn en het gaat ook over de beperking van het zicht op elkaar. Men neemt al te lang voor lief dat men elkaar niet weet maar bedenkt.

Dit was de gelaagdheid van boven naar beneden.

Nu ga ik de schaal weer opbouwen naar boven.

Hoe brengen we dit weer positief in werking?

4. Er zijn verbinders nodig in alle geledingen van de bevolking.

Wie zich in één kamp bevindt dient zijn kamp te verlaten.

Als je kan zeggen: 'Ik ben meegetrokken in de polarisatie voor of tegen, ik word kriebelig als iemand iets anders denkt of voelt dan wat ik aangenomen heb'. Als je je daarin herkent, herken dan de oproep vanuit je ziel dat je het kamp van de polarisatie dient te verlaten. Elke keer als je over iets geïrriteerd raakt, kijk het aan, wees vriendelijk naar je irritatie, noem je naam en zeg tegen je zelf: 'Dit is niet de weg'.

Vraag vervolgens aan jezelf wat de weg is om vriendschap te handhaven en een overbrugger te zijn van verschillen met respect naar ieders mening. Dan ga je elkaar niet opzweepen vanuit verdediging. Dan ga je elkaar niet over de scheidslijn trekken, maar dan weet je met elkaar een midden in het verschil te bereiken. Ieder is zelf verantwoordelijk daarin.

5. Goede voorbeelden maken dat anderen volgen en velen hebben een positie waar ze zeer invloedrijk zijn.

Er is weleens uitgezocht, ik weet de getallen niet, dat als je één mens neemt hoe gigantisch veel verbindingen die ene mens Wereldwijd heeft met mensen elders op de Aarde. Dus maak je niet nietig, maar zie je rol aan.

Wees een bemiddelaar in de verschillen. Zorg dat polarisatie verdwijnt, want polarisatie is een splijtzwam: er is gespletenheid zichtbaar tussen helder denken en helder voelen en dan is er geen synergie meer vanuit een dieper weten.

Overal waar denken koud wordt en voelen emotioneel, kan er geen natuurlijk midden ontstaan van zuiver voelen en zuiver denken, dan kan er geen helder weten opstaan. Het is net als met de hersenhelften, als een deel overactief is, dan is dat deel leidend. Echter, de hersenhelften moeten synchroon aan elkander wakker zijn en in een volstrekte vredige rust van neutraliteit, dán kom je tot de diepere kern van wat nodig is. Iedere gesprekston die meer vanuit denken of vanuit emotionaliteit verloopt vindt niet het midden.

Wakker zijn houdt de natuurlijke alertheid in waardoor je je niet weg laat drijven op emoties. Je oefent om in helderheid te tonen waar jij bent te midden van de anderen.

Een hele simpele zin als: 'Ik wil niet meegaan in meningsverschillen, ik ben zoekend naar de overbrugging', maakt dat eenieder even stilvalt en bij zichzelf te rade gaat waarom niet de overbrugging gezocht wordt maar het verschil benadrukt.

Een hele mooie zin (dat kan een slogan van De Vrije Mare worden):

Het gaat niet om méér weten, maar om 'anders' weten.

Waarom 'anders' weten? Méér weten is maatschappelijk gezien als de optelsom van kennisvergaring. En kennisvergaring kan op velerlei wijzen tot stand komen.

Anders weten vormt zich wanneer het zuivere denken en het zuivere voelen in een volstrekte synergie in rust met elkander zijn en een synthese bereiken. Dát is anders weten. Dát weten verdient voorrang in deze tijd.

Dat is ook het samenvallen van het oorspronkelijke vrouwelijk en mannelijk oerprincipe dat in ieder mens actief is en dat door de evolutie heen steeds nader elkander gaat raken. De verschillen zijn dan niet meer dominant maar de samenhang en de onvermijdelijkheid van samenwerking komen centraal te staan.

Dus, overal waar een onderdeel van denken of voelen eenzijdig actief is, dient de tegenpool uitgenodigd te worden. Alleen dan kom je tot 'anders weten'. De optelsom van kennis kan immers altijd wederzijds bestreden worden en daar wordt internet helemaal op kaalgeplukt op dit moment.

6. De gedragscodes tussen mensen onderling dienen herzien te worden. Dat vraagt beleid wat wereldwijd grensoverschrijdend plaatsvindt.

Mensen zijn nu te vaak uitgenodigd om ongecensureerd vuillasterijen vrij te geven op een wijze dat het zo besmettelijk is naar mensen toe die hun eigen verwerking niet op orde hebben, dat ze anderen gaan belasteren, ongecensureerd zonder gepast onderzoek. Mensen worden beticht van wandaden alsof het de gewoonste zaak van de wereld is. Dit wordt klakkeloos wereldwijd overgenomen door velen die hun eigen onderbewustzijnsveld te weinig op orde hebben. De gegriefdheden van ooit met een persoonlijk karakter voor henzelf, vinden een uitgangsweg in belasting naar anderen. En dat is zeer besmettelijk en zeker ook de wijze waarop dat dan ook weer in bepaalde kringen collectief gesteund wordt.

Natuurlijk zijn er altijd mensen met niet-integere bedoelingen waar wat op aan te merken valt, maar veelal zijn mensen integer van bedoelingen op uitzonderingen na. Dat wordt te vaak vergeten.

Een ander iets wat getoond wenst te worden is het volgende.

7. In het beleid dat gewoonlijk gekozen wordt vanuit een politiek en internationaal karakter is korte termijn denken nog steeds leidend alhoewel het ogenschijnlijk opschuift.

Hier mag men kritisch op blijven. In de onstoffelijke wereld wordt waargenomen dat er mooier gepraat wordt dan gehandeld vooralsnog, waardoor het korte termijn denken nog steeds voorrang heeft op de langere termijn opties. Waarom? Omdat dat veilig politiek bedrijven is met meer medewerking van afzonderlijke landen en staten die dan nog wel bereid zijn iets te doen. Terwijl,

Als de voorlopers met hoog ethisch verantwoord gedrag te weinig zichtbaar zijn dan zal het veel langer in tijd duren voor landen die weinig toeschietelijk zijn vernieuwend gedrag neerleggen. De verschillen dienen groter zichtbaar te worden. Men hoeft niet gelijk op te schuiven.

Dat moet men zich terdege realiseren. Dit geldt op Wereldpolitiek niveau maar ook voor het individu.

Ieder mens die het grote verschil uitbeeldt steunt ook grote instellingen, bedrijven, staten en landen om een voorbeeldfunctie te zijn. Wat je zelf achterwege laat, kan je niet verwachten van de grotere wereldwijde politiek.

Je hoeft niet gelijk op te gaan, integendeel, wie sterke voorbeelden schept krijgt navolging. Het algemene beeld is te weinig aansprekend.
Het volgende:

8. De uitputting van de Aarde is inmiddels zover gevorderd dat men meer onwil van de Aarde tegemoet kan zien voordat die zich kan gaan herstellen.

Zo wees niet steeds verrast als er zaken geschieden omdat de Aarde herijking nodig heeft, maar zie het als een oplichtend fenomeen dat er niet langer gewacht kan worden om vernieuwingen te activeren. Want slechts schrikgedrag doet de oproep van de Aarde tekort.

Dit betreft niet alleen de Aarde maar ook de Ether die de Aarde omgeeft. Er zijn plekken op de Aarde waar de Ether zwaar belastend inwerkt op de mens en al het leven wat daar afspeelt. Dus ook naar dieren en de natuur toe. Men kan dat wel op afstand blijven aanzien maar dat is niet erg hulpgevend.

Mijn Begeleiders hebben al eerder aangegeven: er zijn heel veel vernieuwingen wetenschappelijk gaande. Er zijn heel veel mogelijkheden al lang uitgedacht en in de vorm gegoten maar er is te weinig financiële ondersteuning om dat grootschalig in te zetten. Gelden van particulieren, maar ook gelden van wereldmachten gaan nog te weinig naar de ondersteuning van vernieuwing. Men houdt nog te veel vast aan het oude terwijl men vernieuwing veinst.

Ik hoor nog een keer: 'Dit is maar gezegd'.
Dan gaan we opnieuw kijken.

9. Zij die leidinggevende functies uitbeelden dienen, waar dan ook, tweespalt te vermijden.

Jullie zijn zelf mee verantwoordelijk op de plekken waar jullie zijn als tweespalt gehandhaafd wordt. Je doet naar beste kunnen, meer kan je niet, maar zoals ook al aangegeven in eerdere inspiraties:

Het wordt tijd dat je het achterste eind van je tong laat zien, eerlijk en oprecht,

niet overtuigend maar geschoold om het vanuit neutraliteit vrij te geven. Wacht niet op anderen, jullie hebben hier weet van, dus zet je spreken vrij.

En denk dan maar weer: jij bent verbonden met mensen, zij zijn weer verbonden met anderen. Zo gaat het de wereld over maar je moet het wel zelf doen.

10. Ontmoediging houdt mensen tegen om zich fermere te tonen, omdat ze zich vaak laten afleiden van hun persoonlijke opdracht omdat er zoveel naars op het pad getoond wordt.

Als je de ontmoediging groter laat aangroeien dan dat je in zelfrust huist, ben je daar zelf verantwoordelijk voor. Dat kan je ook een afdwaling noemen. Want je kan ook zeggen: 'Ik heb op mijn levenspad al heel wat ontmoediging ontmoet, ik ben aardig geschoold, de wereld is toe aan een grotere scholing in bewustwording. Dus hoe blijf ik redelijk blij en monter ook als de ontmoediging toeneemt?'

Het is een werk. Het is gewoon een klus te gaan en niet alleen bij jou maar bij velen. Je kan elkaar wel steeds weer bevestigen in de ontmoediging, in hoe erg iets is, maar dat schiet niet op. We hebben allemaal persoonlijk het nodige te incasseren. Daar mag je ook verdrietig over zijn maar vervolgens dien je zelf troostrijk te zijn naar je verdriet. Het is belangrijk dat het verdriet eruit kan stromen zodat je weer een nieuwe bodem in jezelf vindt om op te bouwen.

En als laatste:

11. De mensheid zit te wachten op gezonde voorbeelden. Mensen die diep bewogen zijn en zuiver van hart en zich ruiterslijk uitspreken krijgen een groot gevolg in hartswerking van anderen. Onthoud dit immer!

Als je zelf vanuit je hart spreekt dan doet dat wat. Heb daar vertrouwen in. Wees zelf niet de scheidslijn, maar altijd de brug waarlangs de ander de ander nadert en oefen om op het midden van de brug te staan.

Ik heb ook wel geoefend in het verleden met mensen die heel dierbaar waren dan liep ik vier-vijfde de brug over, stak de hand uit en zei: 'Ach, kom maar'. Dat is te makkelijk, want de ander moet zich niet verleid voelen om te komen omdat jij het zo graag wil. Dan zit er nog een persoonlijk stukje van jou in waarom jij graag wil dat die ander de brug overkomt. **Je dient onafhankelijk in het midden van de brug te staan.**